

μένου (*linum usatissimum*) και διχλωρούχου ύδαργύρου (*lochloruretum mercurii*), τα οποία ανακατώνει εν ελαφρώ φασφίτι, χωρίς ού γένη μάζα μαλακή· εν ταύτη εμβάπτεται ή σάξτε και μένει επί πολλούς μήνας και καθίσταται σκληρά ως πέτρα. Ου μεγαλείτερον είνε τὸ σῶμα, τόσον περισσότερον καιρόν πρέπει ή μένη. Ἄφ' οὗ ή σκληρυνσις γένην ἀκετή, ἐξάγεται ή σάξτε και πλύνεται, και ἐκτίθεται εἰς τὸν ἀέρα ἕως ἐντελῶς ἀποξηρανθή· τὴν δύναται τις νὰ καθάρσῃ τὸ σῶμα τοῦτο δι' ἐντριβῆς διὰ ζύλου λίθου. Τὸ ἔργον ἀπαιτεῖ ἐπιδεξιότητα. Ἄν ή σάξτε ἔχη κοιλότητα, ὡς ἐστὶ τὸ πτώμα, προηγουμένως γεμίζει ταύτας διὰ μίγματα ἰσχυροῦ μερῶν κινέντου και διχλωρούχου ύδαργύρου.

Σκοπὸς τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως.

Ἀπόλαυσιν τῶν τέρψεων σωματικῶν και ἡθικῶν μετρίων και με φρόνησιν, ή φύσις ἐθέτο σκοπὸν, νὰ ἔχῃς ἐν τῇ βίῳ.

Τί Σ' ὠφελοῦν τὰ πλούτη Σου, τί Σ' ὠφελεῖ ή δόξα, τί Σ' ὠφελεῖ ή ὑπαρξις ἂν μὴ τερπνῶς διάγῃς; Ἄν τὰ καλὰ, εἰ Σ' ἔδωκεν ή τύχη και ὁ νοῦς Σου, δὲν δύνησαι ἐντός και ἐκτός τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος τὸν πλεῖστον χρόνον τῆς ζωῆς νὰ ἔχῃς εὐφροσύνας;

Καλιέτερα νὰ κοιμηθῆς, ποτὲ νὰ μὴν ξυπνήσῃς, νὰ μὴν κινήσῃς, τίποτε, μήτε ποτὲ νὰ βλέπῃς.

Αὐτάρκης ἔσου πάντοτε, και στέργε τοῖς παροῦσι, και ἐν σούτοις πάντοτε ζήτει και τὰ βελτίω.

Μὴ ἔσο δὲ κενόδοξος και μὴ κανένα φθόνει. Κενόδοξος και φθόνος οὐδέποτε χορταίνει, οὔτε τὴν τέσπιν τῆς ψυχῆς ποτὲ ἀπολαμβάνει.

Η ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΚΡΙΔΩΝ ΤΡΟΦΗ.

Εἰς τὰς Ἰνωμένες Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἔπρασεν μεγάλη σμήνη ἀκρίδων, αἵτινες μεγάλας κατατροφὰς ἐπέηγεγον εἰς τὰς γῆρας. Ἡ Κυβέρνησις διώρισεν ἐπιτροπὴν πρὸς εὔρεσιν τρόπου καταστροφῆς, ἣτις μετὰ ἐρευνῶν μεγάλην γνωμοδοτεῖ ἵνα αἱ ἀκρίδες εἰσὺ γηθῶσιν ὡς τροφή. Ἀφού ξεξωμισθῶσι και ἀποστερηθῶσι τῶν πτερῶν, γίνονται διαφόρων εἰδῶν φαγητά. Ὁ ζωμός αὐτῶν γίνεται ὡς φαῖτα σούπα· αὐταὶ τρώγονται βρασταί, τηγανισταί, ψηταί, κλπ. Αἱ ἀκρίδες εἰσὶ θραπτικώταται σχεδόν ὡς τὸ κρέας. Αὐταὶ ἀντικαθίσταν ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἐρησιμειον ὡς τροφή, ὑπάρχουσι φυλακαὶ καλοῦμαι Ἄκριδοφάγοι, αἵτινες τὰς ἀκρίδας ξηραίνουσι, ἀλέθουσι και ἀμηνυνοῦσι μετὰ ἀλεύρου και ποιοῦσιν ἄρτον, ὡς ἐν Σουδάν, Ἰαπωνία, Ἰνδία, Ταρταρία κλπ. ξηραίνουσι ἐν ἡθῆς, τοὺς τρίβουσι και τοὺς ἐνούσι μετ' ἀλεύρου και ποιοῦσιν ἄρτον. (ὅρα Φοῖβον ἔτος 5. σελ. 111)

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΝ ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΠΥΡΡΑ

Ἐπισημ. συνδρομῆ δρχ. ν. 3. Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 3,50 προπληρωτέας.

ΕΤΟΣ Η'. — Ἐρ' Ἀθήραις 1 Ἰανουαρίου 1886. — Ἀρ. 2.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπίρεια τῆς ἀτμοσφαιρας ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. — Πητὰ ποιητῶν περὶ οἴνου. Περὶ νεύρου. — Περὶ λυγῆς ή λυγμοῦ (λύτιγκας). — Τρόποι θεραπείας. — Περὶ Καρδίνης, Θεΐνης και Καφέ. — Πῶς πρέπει ὁ Ἱατρός νὰ ἐξετάσῃ τὸν νοσοῦντα. — Εἰς φιλόργουρον. — Κατασκευὴ κόλλας πρὸς συγκόλλησιν ὑέλλου, ἔδλων κλπ. — Πητὰ λαϊκὰ περὶ τῆς καλῆς καταστάσεως τοῦ νηπίου. — Διάρκεια τῶν Οἰκογενειῶν.

Α' ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΙΕΙΑ

Ἐπίρεια τῆς ἀτμοσφαιρας ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου.

(συνέχεια προηγουμένου)

Ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς διαθέσεως ἀναφαίνονται αἱ διάφοροι ἐπιδημικαὶ νόσοι, ὧν τ' ἀρχικὰ αἴτια εἰσὶν ἀκατάληπτα, ὡς και ή ἐξαφανησις αὐτῶν.

Μεταξὺ τῶν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀναφανειῶν ἐπιδημιῶν